శ్రీ

భక్త కర్ణామృతము

(భజనలు - కీర్తనలు)

రచయిత :

స్వ. ఆదిపూడి సోమనాథరావు

ప్రకాశకులు :

ఆర్యసమాజము, కూచిపూడి - 522 313

కాపీలు 1000

అంబాదర్శన గ్రంథమాల - 64

జూలై, 1992

వెల : రు. 4-00

ముద్రణ :

విజయ ఆర్టు ప్రెస్, సంకావారి వీధి.
గాంధీచౌక్ - తెనాలి - 522 201.

ఒ క మా ట

సామాన్య ప్రజానీకమునకుగూడ సుబోధకమై హృదయమునకు హత్తుకొనునట్లు సులభమగు తెలుగుభాషలో పాటలు, పద్యములు, గీతములు రచించి ధర్మప్రచారము చేయుచు సంఘసంస్కరణకు పాటుపడిన మహనీయుడు - అస్మన్మిత్రుడు స్వ. ఆదిపూడి సోమనాథరావు. వారి యనంతర మిటీవల వారిరచన లంతగ ప్రచారములో లేకున్నవి. రచనల యందలి యభిరుచి, అలవాటుపడిన సాంఘికసేవ ప్రేరేపింప మిత్రుని రచనలను పునర్ముద్రణము చేయించి తెలుగు పాఠకుల కందింప దలంపు గలిగినది. తొలిగా 'భక్తకర్ణామృతము' అను భజనలు - పాటలుగల చిన్న పుస్తకమును వెలువఱుచుచున్నాడ. ఇందు తుదిని మహర్షి దయానంద సరస్వతిని గురించి మిత్రుడు వ్రాసిన పద్యములనుగూడ చేర్చితిని.

సికింద్రాబాద్
ది. 1–6–1971

ఇట్లు
పోలం వీరమల్లయ్య

పునర్ముద్రణాధికారము

స్వ. శ్రీ ఆదిపూడి సోమనాథరావుగారి గ్రంథములన్నియు వారి మిత్రులయిన శ్రీ పోలం వీరమల్లయ్యగారికి పునర్ముద్రణ చేయించి ఆంధ్రపాఠకుల కందజేయుటకు సర్వాధికారముల నొసంగుచున్నాము.

ఇట్లు, వారసులు

1. టి. వసుంధర
2. ఎ. అశోకవర్ధన
3. ఎ. హర్షవర్ధన
4. ఎ. శాంతివర్ధన
5. ఎ. శకుంతల

మదరాసు
ది. 31-1-1969

శ్రీ

భక్త కర్ణామృతము

మధ్యమావతి - చాపు

ఎంతవాఁడను నిన్నుఁ గీర్తింప - ఈశ్వరః నే
నెంతవాఁడను నిన్నుఁ గీర్తింప
సుంతయైనను గాన సాహితి చొప్పెఱుంగని శుద్ధమూర్ఖుఁడ ॥నెం॥

వింతవింతగ నిన్నుఁగూరిచి - వేయివిధములఁ బాడుటకు నా
కెంతయో మది యున్నదది ఫల - వంతమగు టెట్లో యెఱుంగను ॥నెం॥

చారు సంగీత ప్రవీణులు - నారదాది మహామునీంద్రులు
పారెకును బాడంగఁగోరిమి - మీఱ నాకర్ణించు విభుఁడవు ॥ఎం॥

రాగతాళము లెల్లనేరిచి - రక్తితో నినుఁబాడి నీ యను
రాగమును నార్జించి మించిన - త్యాగరాజును గాను బీదను ॥నెం॥

భక్తితో నీ శుభగుణమ్ముల - భవ్యరీతులఁ బాడుటకుఁగల
శక్తులెవ్వియు లేనివాఁడను - స్వామి నిన్నే నమ్మినాఁడను ॥నెం॥

హెచ్చుగా నినుఁగొల్చిపాడెడు - నెందఱో మహనీయులుండఁగ
మెచ్చుకొందువె యీశ్వరా నా - వచ్చిరానీ గీతజాతము ॥ఎం॥

౨. కమాచ్ - చాపు

కొనియాడఁ దరమే నిన్నుఁ - గువలయవినుత !
కొనియాడఁ దరమే నిన్ను

దినకర శశితార - గణముల వెలిఁగించు
ఘనతేజమును జూపు - కాంతిమంతుఁడ వీవు ॥కొని॥

బొంగరమ్ములమాడ్కి - భూమ్యాదిగ్రహముల
నింగి గిరగిరఁ ద్రిప్పు - నేర్పుకాఁడవు నీవు ॥కొని॥

ఒండొంటి డీకొన - కుండ లోకముల ను
ద్దండరీతిని నడుపు - చండశాసకుఁడ వీవు ॥కొని॥

స్తుత్యమౌ నీ సృష్టి - సుందరమ్ముగఁ జేసి
యత్యద్భుతముఁ జూపు - నైంద్రజాలుఁడ వీవు ॥కొని॥

పాఠశాలగ జగతి - బహువిధములఁ జేసి
పాఠములను నేర్పు - పరమగురుఁడవు నీవు ॥కొని॥

౩. సురట - ఆదితాళము

పొగడఁదరమె నిన్ను - మా ప్రభు - పొగడఁదరమె నిన్ను
ధగధగమెఱసెడు - తరణి కోటులకు
జిగిబిగిఁగూరుచు - చిన్మయరూపా! ॥పొగ॥

అగణితమగు బ్ర - హ్మాండకోటులను
సొగసుగఁ దీరిచి - సూత్రధారి వయి
గగనరంగమునఁ - గడుఁజోద్యమ్ముగఁ
దగనాడించెడు - తాండవలోలా! ॥పొగ॥

నేత్రపర్వముగ - నిగనిగలాడెడు
చిత్రవిచిత్రపుఁ - జిన్నెలవన్నెల
ధాత్రిని నతి సౌం - దర్యరాశియౌ
చిత్రశాలగాఁ - జేసిన స్వామీ! ॥పొగ॥

వీనుల విందుగ - వివిధ స్వరముల
గానము చేసెడు - కలకంఠాదుల
మానితరీతిని - మహి నలరించెడు
గాన కళాలం - కరణధురీణా! ॥పొగ॥

పరిపరివిధముల - పాపరోగములఁ
బరితపించు మా - పరితాపమ్ములఁ
బరమకృపామృత - ఫలితౌషధములఁ
బరిహారము సేయు - వరవైద్యమణీ! ॥హో॥

౪. బేహాగ్ - ఆదితాళము

నినుఁగొనియాడఁగ - నేర్చునెవ్వఁడు భువి
మనమున కందని - మహిమలు నీవి ॥నిను॥

మునులు ఋషీంద్రులు - ముదమున హృదయాన
ననుదినమును నిన్నే - యరయుచు నుండియు
దినకరకోటుల - దివి వెలిఁగించియుఁ
గనఁబడకున్నావు - కరము విచిత్రము ॥నిను॥

వివిధజగమ్ముల - వింతగఁ ద్రిప్పుచు
నవనవలీలల - నటనము సల్పుచు
నెవరు నెఱుంగని - శ్రీయేకాంతమ్మునఁ
బ్రవిమలకాంతితో - భాసిలుచుందువు ॥నిను॥

నమ్మినభక్తుల - నెమ్మదిలోపలఁ
దుమ్మెదవలె వాలి - ఝుమ్మని పాడుచుఁ
గమ్మని భక్తిర - సమ్మను గ్రోలుచుఁ
గొమ్మని శుభములఁ - గురియుచు నుందువు ॥నిను॥

౫. శంకరాభరణము - రూపకము

దేవ నీ ప్రభావగరిమ - తెలియశక్యమా
కేవలకరుణా ప్రపూరమ - కీర్తిధామమా ॥దేవ॥

పరమభక్తి నిన్నుఁ గొల్చు — భక్తవరులకు
దురితములను దఱుముశక్తి - నిరత మిత్తువు ॥దేవ॥
పరుల హితముకొఱకె పాటు — పడెడువారికి
నిరుపమానంద పదవి - నెమ్మి గూర్తువు ॥దేవ॥
నిన్నుఁ జూడ నిచ్ఛయించు — నీతిపరులకు
నన్నిచోట్ల దర్శనమిడి - యాదరింతువు ॥దేవ॥
వివిధ జగములను జెలంగు - వింతఁ జూపఁగ
వివిధ దేహముల నొసంగు - విశ్వవిభుఁడవు ॥దేవ॥
మొదటఁ గష్టపెట్టి మదిని - బదను పఱచుచు
సదయహృదయుఁడౌట తుదకు - ముదము నింతువు ॥దేవ॥

౭. మాయామాళవగౌళ - ఆదితాళము

ఏమని పిలుతును నిన్ను నే - నేమని పిలుతును నిన్ను
స్వామీ యందున - సఖుఁడా యందున
ప్రేమకు నెలవగు - ప్రియుఁడా యందున ॥ఏమని॥
తల్లీ యందున — తండ్రీ యందున
యెల్లరఁ బ్రోచెడు - నీశ్వర యందున ॥ఏమని॥
దివ్యసౌఖ్య మిడు - దేవా యందున
అవ్యయుఁడగు పర - మాత్మా యందున ॥ఏమని॥
భవరోగమహా - వైద్యా యందున
వివిధ జగద్గణ - వేద్యా యందున ॥ఏమని॥
గురులకు నెల్లను - గురువా యందున
వరముల నిడుకల్ప - తరువా యందున ॥ఏమని॥
ఎంతయు భక్తుల - హృదయరంగముల
వింతగ వెలిఁగెడు - వెలుఁగా యందున ॥ఏమని॥

౭. శ్రీరాగము - చాపు

ఏడ నిన్ జూడఁగ నగును - నీ
జాడ తెల్పుము నాకు - జడమతి నేను
వేఁడఁగఁజాలను - పాడఁగఁజాలను
కూడి నీతోనుండ - వేడుక గలిగెను ॥ఏడ॥

ఏమని పిలువఁగ వలెనో - ని
న్నెచ్చట వెదకఁగ వలెనో
నామమెఱుంగను - ధామమెఱుంగను
ఏమని పిలుతు ని - న్నెచ్చట వెదకుదు ॥ఏడ॥

అందఱు నిన్నెఱిఁగినారు - నే
నెందఱ నడిగిన - నెఱుఁగమన్నారు
పొందుగ నినుఁబొంది - పొంగిముదమ్మున
నుందామనునాశ - యుదయించియున్నది ॥ఏడ॥

ఒకపరి దర్శనమిమ్ము - నీ
వొకపరి మాటాడిపొమ్ము
ఇఁక నినుఁబిలువను - ఇఁకనేమి యడుగను
సకలమర్పించి నే - సుకముగ నుందును ॥ఏడ॥

౮. బేహాగ్ - రూపకతాళము

నినువినా జగదీశ మాకు - నెయ్యుఁడెవ్వఁడు
కనికరమున మమ్ముఁగాచు - కాంతుఁడెవ్వఁడు ॥నిను॥

తల్లి గర్భమందునున్న - తరుణమునందుఁ
బిల్లల మముఁగాచితీవు - ప్రేమదాతవు ॥నిను॥

తల్లిదండ్రి గురువు నన్నఁ - దమ్ముల సఖుల
నెల్లబంధువుల నొసంగి - యెలమిఁగూర్తువు ॥నిను॥

చింతలనొకక్షణములోన - శాంతిపఱతువు
వింతవింతగ సృష్టిఁజేసి - వేడ్కనింతువు ॥నిను॥

పాపదావాగ్నిఁ జిక్కి - పరితపించెడు
పాపుల మము నుద్ధరించు - పావనుండవు ॥నిను॥

౯. హిందుస్తానిభైరవి - ఆదితాళము

నిన్నె తలఁచెద నిన్నె వలచెద - నిన్నె కొలిచెదను
నిన్నె ప్రభువర చిత్తపద్మమున - నిల్పి సుఖించెదను ॥ని॥

ఏ కష్టము నాకొదవిన నిన్నె - యెంచి సహించెదను
లోకేశా నీ నామమంత్ర మెద - లోన జపించెదను ॥ని॥

నిన్నె ప్రాపుగ గొని పాపాబ్ధిని - నిజముగ దాటెదను
నిన్నె పతితోద్ధారకుడని నే విరతము చాటెదను ॥ని॥

చిత్రవిచిత్రపు సృష్టిని మాకై - చేసిన నీ కృపను
చిత్రవిచిత్రపు రీతుల సతతము - చెలగుచుఁ బాడెదను ॥ని॥

౧౦. బేహాగ్ - ఆదితాళము

నీనామమె యెంతోరుచిరా - నిఖిలసజ్జనగోచరా
మానసమున కింపునింపు - మహితవీణారవమురా ॥నీ॥

మధురమైన నీనామమె - మౌనులకు జపమురా
అధమాధముల నుద్ధరింప - నంచితసాధనమురా ॥నీ॥

అఖిలపాపములను బాప - నదియె సిద్ధౌషధమురా
సుఖము నాత్మబలము నిచ్చు - సురచిరామృతరసమురా ॥నీ॥

భవ్యధర్మరంగస్థిత - భక్తవీరకోటికి
నవ్యయోత్సాహమ్ముఁగొల్పు - దివ్యభేరీరవమురా ॥నీ॥

౧౧. శంకరాభరణము - ఆదితాళము

నీకంటె వేఱెవ్వరు - మమ్మలరింపఁగ - నీకంటె వేఱెవ్వరు
శోకాపనోదివి - లోకవినోదివి
రాకాసుధాంశుకోటి - రమణీయమూర్తివి ॥నీకంటె॥

బ్రహ్మాండ కోటులతో - బంతులాడెదు నీవు
బ్రహ్మాది బిరుదుల - భాసిల్లుచున్నావు ॥నీకంటె॥

రవిచంద్రతారల - రాజిల్లు దివియెల్ల
ప్రవిమలరత్నాల - పందిరిగద నీకు ॥నీకంటె॥

రక్తి నిన్ గొల్చు ప్ర - సక్తితోఁ జెన్నారు
భక్తులహృదయమ్మె - భద్రపీఠము నీకు ॥నీకంటె॥

౧౨. నవరోజు - చాపు

నిండుచందురుఁ డీవు ప్రభువర - నిర్వికారశుభంకరా
పండువెన్నెలఁ దిను చకోరపుఁ - బక్షి నేను పరాత్పరా ॥నిం॥

కమల పుష్పము నీవు దేవర కమ్మతేనియఁ ద్రావు నా
భ్రమరమేను త్రిలోకసుందర - భవ్యవిభవధురంధరా ॥నిం॥

నిరుపమప్రజ్ఞానజ్యోతివి - నీవు భక్తవశంకరా
దరిసి నీపయి వలచి వాలు ప - తంగమేను మనోహరా ॥నిం॥

నీవు పరమానందపూరిత - నీరదము సంపత్కరా
నే వినోదము మీఱ నాడెదు - నెమిలి మునివరగోచరా ॥నిం॥

కాంత మిసుమును డాసిముద్దిడు - కరణి కరుణాసాగరా
చెంతఁజేర్చి ముదంబు గూర్పుము - చిత్తజలరుహ భాస్కరా ॥నిం॥

నీరువీడిన చేఁపకైవడి - నిన్నువీడి తపించితిన్
నేరమెంచకు నన్‌క్షమింపుము - నిఖిలవిమలగుణాకరా ॥నిం॥

చాతకంబను వేచినాఁడను - స్వామి నేనొకచినుకుకై
ప్రీతిఁగురియుము పూర్ణవర్షము - ప్రియతమామృతజలధరా ॥నిం॥

౧౩. కల్యాణి - ఆదితాళము

దినమది సుదినముకాదా - ప్రభు - దినమది సుదినముకాదా
కనుగొని నిను మది - గానము చేసెడు ॥దిన॥

ఘనులగు నీభక్త - జనములఁ గూడి
మునినుత నినుఁగూర్చి - ముచ్చటలాడెడు ॥దిన॥

కనికర మెదలోఁ - గరఁగి పొఱఁగా
వనదలకష్టము - లన్నియుఁ దీర్చెడు ॥దిన॥

ధీరత నీయాజ్ఞఁ - దీరిచి పొల్చెడు
వీరుల చరితము - విని హర్షించెడు ॥దిన॥

కళలఁదేరి స - త్కార్యము లొనరిచి
విలసిలు బుధులను - వేడ్క మన్నించెడు ॥దిన॥

నీదయఁ గల్గిన - నిఖిలబంధువుల
నాదరించి ముద - మందుచు నుండెడు ॥దిన॥

౧౪. కాంభోజి - చాపు

ఓనాథ నీగుణ మొకయింతతెలిపిన - వానిజన్మమె జన్మము
మానస ముప్పొంగి - మేను పులకరించి
యానందాశ్రువులొల్క - నారంభమగుదేవా ॥ఓనా॥

జ్ఞానము కరుణయు న్యాయమువర్ధిల్లఁ - బూనుధర్మవ్రతము
మానాపమానములన్ - మదిని దలంపక
తాను నీయాజ్ఞకై - తన వెల్ల నర్పించు ॥ఓనా॥

ఎన్నికీడులఁజూడి తన్ను బాధించిన - నన్ని విడువఁగలిగిన
ని న్నెదలో నెంచి - నీయాజ్ఞ పాలించుఁ
దన్ను నిరతముఁగాచు - తండ్రి నీవె యంచు ॥ఓనా॥

సత్యమె నమ్మచు సత్యమె పల్కుచు - సత్యమె యాచరించు
నత్యంతభక్తితో - నన్నిట నిను జూచి
నిత్యానందములోన - నిరత మోలలాడు ॥ఓనా॥

దీనులయాపదల్ దీర్పంగ నమకట్టి - నానాబాధలు పడును
ప్రాణమున్న వఱకుఁ - బరులకుఁ దోడయి
తాను జీవనయాత్ర - ధన్యముగా సల్పు ॥ఓనా॥

౧౫. కాఫి - చాపు

వారె కృతార్థులు - వసుమతిలో స్వామి
కూరిమితో నిన్నుఁ - గొల్చుచునుండెదు ॥వారె॥

దూరిన దారుణ - దుఃఖము లొదవిన
ధీరత నీయాజ్ఞఁ - దీరిచి పొల్చెదు ॥వారె॥

విబుధులఁ జేరి - విద్దెలఁ దేరి
శుభగుణవంతులై - శోభిలుచుండెదు ॥వారె॥

ప్రబలబలాఢ్యులై - భక్తిని నమ్రులై
యబలులకెల్లను - నభయ మొసంగెదు ॥వారె॥

అంతట నీవని - అన్నియు నీవని
అంతయు నీకయి - యర్పణచేసెదు ॥వారె॥

౧౬. మధ్యమావతి - ఆదితాళము

పతితపావనుఁడవు నీవు - పతితులము మేము
అతులితకృపనుద్ధరింపు - మంచు వేఁడినాము ॥పతి॥

తల్లినీవు పిల్లలమేము - దయనుజేఁపి తనుపుము
ఉల్లమురంజిల్లఁగ నీ - యొడినిడికొని కాపాడుము ॥పతి॥

గురుఁడవీవు శిష్యులమేము - కోరితిమి సుజ్ఞానము
పరమజ్ఞానదీపము మా స్వాంతముల వెలిఁగింపుము ॥పతి॥

కేవలము మా స్వామివీవు - సేవకులము మేము
దేవ నీకు నిష్టమైన - సేవలో మముఁ బెట్టుము ॥పతి॥

అనుపమ సుఖదాతవీవు - యాచకులము మేము
కనికరించి బిచ్చమిడుము - కరము చాఁపినాము ॥పతి॥

ప్రభుడవీవు ప్రజలమేము - భాగ్యమే సౌభాగ్యము
శుభము లనంతములు మాపై - సూటిగా గురియింపుము ॥పతి॥

౧౭. బిల్హరి - రూపకతాళము

మొగము నేనెట్లు చూపుదు - పూతచారిత్ర నీకు
అగణితపాపౌఘములను - ఆచరించి యాచరించి ॥మొగ॥

సుగుణరాశివై ననీదు - సుగుణములను దలఁచియైన
తగనిచెడ్డపనులనుండి - తలగకుండ నుండియుండి ॥మొగ॥

ఎట్టివారికట్టిఫలము - లిత్తువంచుఁ దెలిసితెలిసి
గుట్టుగట్టుగా నవెన్నొ - కూళపనులఁ జేసిచేసి ॥మొగ॥

పరుల మెప్పుబడయుటకే - పాటుపడుచునుంటిఁగాని
పరమపురుష నీవుమెచ్చు - పనులఁజేయకుంటినే ॥మొగ॥

దేవ నీనివాసమయి - తేజరిల్లు డెందమును
కేవలదుశ్చింతలకును - గృహముచేసి చెఱచిచెఱచి ॥మొగ॥

పరమస్వర్గధామమయి - భాసిలు సంసారమును
నరకముగాఁ జేసికొంటి - నాథ నీదు నాజ్ఞ దాఁటి ॥మొగ॥

౧౮. కమాచ్ - చాపు

ఎంతయుఁ దగుదునురా! ఈశ్వర! శిక్ష
కెంతయుఁ దగుదునురా

ఇంతైన పుణ్యము - నేఁజేయఁగనైతి
సంతతమును దుష్ట - చర్యల జరిపితి ॥ఎంత

అంతమె లేదు నా - యపచారకోటికి
నెంతదండించిన - నీశ్వర! విమదూర ॥ఎంత॥

ఎందఱనో విం - దించినవాఁడను
గందును సుఖమని - కడుస్వార్థపరుఁడనై ॥ఎంత॥

మోక్షమునకు శిక్ష - మొట్టమొదటి మెట్టు
శిక్షయె తగుమందు - చిత్తశుద్ధికి ముందు ॥ఎంత॥

౧౯. కమాచ్ - చాపుతాళము

నను గావసమయమురా - నామది దొర
వినయముతో నిన్నె - వేడుచుంటినిరా ॥నను॥

నిను నాకుగతియని - నెరనమ్మియుంటిని
ననుగావకుంట య - న్యాయముగదరా ॥నను॥

దిక్కుదోచకయుంటి - దీనుడనై యుంటి
నక్కటికముతో న - న్నాదరింపుమురా ॥నను॥

నామొర వినువారు - నాథ యెవ్వరు లేరు
ప్రేమసాగర యు - పేక్ష సేయకురా ॥నను॥

౨౦. భైరవి - ఆదితాళము

ఆపద్బాంధవ - అతులదయార్ణవ
ప్రాపు నీవని నీ - పాలఁబడితి దేవ ॥ఆప॥

పాపము లెన్నెన్నో - పలుమఱు సలిపితిఁ
దాపములను బడి - తల్లడిల్లితిని
గోపము చూపకిఁకఁ - గూర్మితో నేలుము
పాపములను బాపు - పరమపావనరూప ॥ఆప॥

ఘోరదుష్కృతములు - కోటులు చేసితి
వీరభక్తుడనని - వేసము వేసితిఁ
గోరఁగూడనియట్టి - కోర్కెలఁ గోరితి
నేరీతిఁజూపెదో - యీశ్వర నీదయ ॥ఆప॥

పంచభూతమ్ములఁ - బ్రాణేంద్రియముల
నంచితబంధుల - నాహారాదుల
వంచకునకు నాకు - వరముగ నిడితివి
ఎంచగ దరమౌనె - యీశ్వర నీకృప ॥ఆప॥

ఎన్నియో కరుణించి - యిచ్చినదానిని
నెన్నక యింకను - నియ్య లేదనుచు
నిన్ను నిందించిన - నీచాతి నీచుఁడను
నన్ను శిక్షించెదో - నాథ రక్షించెదో ॥ఆప॥

౨౧. శుద్ధసావేరి _ ఆదితాళము

ఇఁక నిను విడువను - ఏమయిననుగాని
ప్రకటితముగ నీవె - ప్రభువని దెలిసెను ॥ఇఁక॥

చకచకలీనెడు చంద్రసూర్యాదులు
సకలచరాచర - సహితలోకమ్ములు
ప్రకటములయి నీలోఁ - బ్రబలుచునుండును
అకలంకతేజ నీ - యందె లయించును ॥ఇఁక॥

అతులితసుఖముల - నలరఁగఁజేసి
మతికిఁజోద్యమ్ముగ - మహిమలఁజూపి
హితముల నెంతయు _ నెలమితోఁదెల్పి
సతతముఁబ్రోచెడు - జననివి నీవు ॥ఇఁక॥

దోసముచేసి నీకు - దూరమై పోయిన
గాసిలి హాయని _ కరములు మోడ్చిన
దాసులఁ జేరఁ దీసి - తప్పుల క్షమియించి
త్రాసము దీర్చెడు - తండ్రివి నీవు ॥ఇఁక॥

అందఱు విడనాడి - యరిగెడునప్పుడు
కొందలమంది మది - కుందెడునప్పుడు
డెందము నిరాశతో - డిందెడునప్పుడు
కుందని యుత్సాహము - కూర్చెడు సఖుఁడవు ॥ఇఁక॥

౨౨. ధన్యాసి -- రూపకతాళము

ఎన్నికష్టమ్ములు - నీశ్వర నేఁబడ్డ
నిన్ను విడువను నే - నీబిడ్డ ॥ఎన్ని॥

కన్నతల్లినిజేర - గానివాసెడురీతి
నిన్నుఁ జేరిన నా - కన్నిబాధలు దీఱు ॥ఎన్ని॥

కన్నవారలనెల్లఁ - గన్నవాఁడవు నీవు
ఎన్ననీకన్నను - నెక్కుడెవ్వరురా ॥ఎన్ని॥

ఎప్పుడు లోపల - నేకాంతముగ వెల్గి
తప్పులొప్పులఁ దెల్పు - తండ్రివిగదరా ॥ఎన్ని॥

నాలోనుందువు నీవు - నీలోనుందును నేను
ఏలీలఁజూడ న - న్నేలువాఁడవు నీవె ॥ఎన్ని॥

ఖేదమె కానిర .. మోదమె కానిర
యేదైన నేమిర - నీదయకదరా ॥ఎన్ని॥

౨౩. మోహన - ఆదితాళము

అంత నీ దయరా - అఖిలోద్ధార! అంత నీ దయరా
చింతలు నీదయ - చిత్తము నీదయ
వింతలు నీదయ - విత్తము నీదయ ॥అంత॥

జనకుఁడు నీదయ - జననియు నీదయ
జననమరణ - సంసారము నీదయ ॥అంత॥

శత్రువు నీదయ - మిత్రుడు నీదయ
పుత్రుడు పుత్రిక - శత్రము నీదయ ॥అంత॥

గాలియు నేలయు - గగన జలాగ్నులు
కాలము దేశము - కష్టము నష్టము ॥అంత॥

భావము నీదయ - భాషయు నీదయ
పావనతరమగు - ప్రాణము నీదయ ॥అంత॥

౨౪. భైరవి — ఆదితాళము

వెదకి వెదకి నా - హృదయములోపలి
మదాదిరిపులను - వధింపురా తండ్రి ! ॥వెదకి॥

త్వదీయశరణమె గ దా మదాత్మకు
ముదంబు నొసఁగును - సదా దయానిధి ॥వెదకి॥

నిరంతరము నన్ - దురంతచింతలు
గరంబుఁగాల్చెను - భరింపలేనిఁక ॥వెదకి॥

పరాత్పరా నిను - నిరాటంకముగ
స్మరించుటకు నవ - సరంబు దొరకుర ॥వెదకి॥

స్మరించి నిన్నను - సరించినీతిని
జరించి భవములఁ - దరింపనేర్తును ॥వెదకి॥

౨౫. ఆనందభైరవి - చాపు

ఆనందామృతము నీ - యాత్మలో ప్రవహింప
నందు నీమది ముంపవేల - ముంపవేల ?
మానసేంద్రియముల - మంచిత్రోవకుఁ ద్రిప్పి
ప్రాణేశుదయఁ గాంచవేల - కాంచవేల ? ॥ఆనం॥

దానముగా నెన్నో - దైవము దయసేయ
దీనులకును నియ్యవేల - యియ్యవేల ?
మానవకోటికి - మానము దెచ్చెడు
మానవంతులఁ గూడవేల - కూడవేల ? ॥ఆనం॥

భావములోపలఁ - బరితాపాగ్నిని గొల్పి
పాపములను గాల్పవేల - కాల్పవేల ?

పావనమూ ర్తిని - వరశుభకీ ర్తిని
భ క్తిమీఱంగ బాడవేల - పాడవేల ? ॥ఆనం॥

నమ్మఁగూడనివారి - నమ్మి ధర్మమ్మును
వమ్ముచేయుచు నుందువేల - ఉందువేల ?
నెమ్మదిలో విభు - నమ్మినవారికే
నెమ్మదియని నమ్మవేల - నమ్మవేల ? ॥ఆనం॥

౨౬. కల్యాణి - చాపు

రమ్ము నాహృదయమ్మును - ప్రాణేశ : గై
కొమ్ము నీ గృహముగను
నెమ్మి నీకయి నేను - నిరతము వేచితి
వమ్ముచేయకు నా - వాంఛితార్థము నిమ్ము ॥రమ్ము॥

శాంతినికేతనమా - సర్వో త్తమ
సుంత నీదయ కల్గిన
వింతగ సద్గుణ - వితతిచే నొప్పారి
స్వాంతము పరిపూర్ణ - స్వర్గధామంబగు ॥రమ్ము॥

సర్వేశ్వర శ్రీకర - సర్వాధార
సర్వసద్గుణ సాగరా !
సర్వము లోపల స్వామి నీమహిమనె
సర్వదా చూచెడు - శక్తి నియ్యవె చాలు ॥రమ్ము॥

ఎన్నిసుఖములఁ గూర్చితో - యెలమిని నాకు
నెన్నశక్యమె యీశ్వరా !
సన్నుతింపఁగనేర - స్వామి నీకరుణను
మ న్నమస్కృతు లివె - మన్నించికొనవే ॥రమ్ము॥

౨౭. కమాచ్ — చాపుతాళము

ఎడబాసి యుండలేను — ఈశ్వర ! నిన్ను
తడవాయె వినుజూచి — తాళగలేనింక
కడుపడి రాకున్న — కార్యము దప్పును ॥ఎడ॥

విభుని నిన్నుజూడ — వేడుక గలిగెను
అభయమిచ్చి నన్ను — నాదరింపుము స్వామి ॥ఎడ॥

ప్రేమస్వరూప యు — పేక్ష సేయుకు మింక
నామదిలో నిండి — నన్నలరింపుము ॥ఎడ॥

౨౮. కళావతి — ఆదితాళము

నన్నుఁగన్నతండ్రి — నన్ను వీడకే
నిన్నెకాని గతిగా — నెన్న నెవ్వరిని ॥నన్ను॥

ఎన్నికష్టముల — నున్న నిన్నెమదిని
నెన్నికొల్చుశక్తి — నిచ్చి కావవే ॥నన్ను॥

అలుకలేనియట్టి — యధిపుఁడంచు నిన్నుఁ
బలుకుచుండ భక్త — వరులు వింటినే ॥నన్ను॥

పాపజాలములు — పట్టిలాగువేళ
ప్రాపు నీవై నన్నుఁ — బట్టి ప్రోవవే ॥నన్ను॥

సుగుణరాశివౌ నీ — సుతుఁడనౌట యెఱిఁగి
తగినరీతి మెలఁగు — దారిఁజూపవే ॥నన్ను॥

౨౯. శహానా — చాపు

ప్రభుని మఱచితివేలె — పాపపుమనసా
శుభదృష్టితో నిన్నుఁ — జూచును గదవే ॥ప్రభుని॥

విభుదయ లేకున్న — విశ్వములోన
విభవము లెవ్వైన — విలసిల్లగలవె ॥ప్రభుని॥

నీవు పుట్టకమున్నె — నీకయి దయతోఁ
గావలసినవెల్లఁ — గల్పించెగదవే ॥ప్రభుని॥

శరణని యాప్రభు — మఱుఁగునఁజేర
దరిలేని దుఃఖాబ్ధి — దాఁటించుఁగదవె ॥ప్రభుని॥

తలఁపులోపలనుండి — ధర్మమె చూపి
పలుతెఱఁగుల నిన్నుఁ — బాలించుఁగదవె ॥ప్రభుని॥

కరుణాదిసద్గుణ — గణమణిఖనియై
పరిపరివిధముల — భాసిల్లుఁగదవె ॥ప్రభుని॥

౩౦. కమాచ్ — చాపు తాళము

నీవంటివాడు కలఁడా నిజముగఁ జూడ
సేవించువారల — చింతలెల్లను దీర్చి
కేవలానందము — కృపతో నొసంగుదువు ॥నీ॥

భావమునందలి పాపచింతలు దోలి
పావనముగఁ జేయు — పతితపావనుఁడీవు ॥నీ॥

తల్లిదండ్రులకంటె — దాతనేతలకంటె
నెల్లసఖులకంటె — నెంతయుఁప్రియుడవు ॥నీ॥

౩౧. తోడి - చాపు

ఏలా నిరాశ? ఈశ్వరుఁడుండ - ఏలా నిరాశ?
పాలించు నిను నతడు - భయపడకుము మనస ॥ఏలా॥

లీలతో జగముల - నేలుచుండియు నతఁడు
నీలోనే యున్నవాఁడు - నిను విడువఁడు ॥ఏలా॥

పతితపావన బిరుదు - పడసినవాఁ డతఁడు
అతనికంటెను హితుఁ - డన్యుఁ డెవ్వడులేఁడు ॥ఏలా॥

సుఖదుఃఖములవంక - జూచుచుందు వదేల
సఖుని నాతనిఁగొల్వ - సర్వము సుఖమగు ॥ఏలా॥

అన్ని జాతులవారి - నన్ని మతములవారి
నన్ని స్థితులవారి - నరసి రక్షించును ॥ఏలా॥

౩౨. ముఖారి — ఆదితాళము

నిఖిలజగములేలు ఱేఁడు — నిన్ను నేలకుండునా ?
నిఖిలమెఱుఁగు సర్వసాక్షి - నిన్ను నెఱుఁగకుండునా ? ॥నిఖిల॥

నిఖిలజీవ రక్షకుండు - నిన్నుఁ గావకుండునా ?
నిఖిలభువన నాయకుండు - నిన్ను నడుపకుండునా ? ॥నిఖిల॥

నిఖిలమతని కప్పగింప - నిన్ను మెచ్చకుండునా?
నిఖిలమతని దనియె యనిన - నీకు దుఃఖముండునా? ॥నిఖిల॥

నిండియంత యుండువాడు - నీలో నుండకుండునా ?
నిండుమదిని నతనిఁగొల్వ - నీకు లోపముండునా? ॥నిఖిల॥

౩౩. జంఝూటి - ఆదితాళము

వదలి కుమార్గము - వరమార్గమ్మున
వర్తిలుచుండవె - యో మనసా
సదమల భక్తిని - స్వామిని గొలుచుచు
సౌఖ్యములందవె - యో మనసా ॥వదలి॥

పరులసుఖమునే - పాటించుచు భువిఁ
పనులొనరింపవె - యో మనసా
దురితదవాగ్నిని - దూఁకుచు దారుణ
దుఃఖములందకె - యో మనసా ॥వదలి॥

సత్యమె సర్వ - శ్రేయస్కరమని
సతత మెఱుంగవె - యో మనసా
సత్యవ్రతమును - సలిపెడునప్పుడె
శౌర్యముఁజూపవె - యో మనసా ॥వదలి॥

న్యాయమె స్వర్గ - ప్రాయము జగతిని
నమ్మము దృఢముగ - నో మనసా
న్యాయము దప్పిన - నరకంబుగ భువి
నాఁడే మాఱువె - యో మనసా ॥వదలి॥

సుగుణరత్నముల - సొగసుగఁదాలిచి
శోభిలుచుండవె - యో మనసా
అగణితగుణ ర - త్నాకరుఁడగు పర
మాత్మయె శరణము - విను మనసా ॥వదలి॥

౩౪. మధ్యమావతి – ఆదితాళము

మరి రాదుర యీ – మానుషజన్మము
పరమపురుషు కృప – వలనవె కలిగెను ॥మరి॥

పరమేశుని పా – వరమాద్భుతముల
దరిసెన మొనరుపఁ – దగుయంత్రం బిది ॥మరి॥

పరిపరివిధములఁ – బరులకు హితములఁ
దలినిజేయ సా – ధనరాజ మ్మిది ॥మరి॥

ఘనసద్గుణమణి – గణము గడింపఁగ
మనకు లభించిన – మహితధన మ్మిది ॥మరి॥

దేవుని జేర్పఁగ – జీవునిగాని చను
దేవదత్తమౌ – దివ్యరథం బిది ॥మరి॥

కాని దీనిఁజెడు – కార్యములం దిడు
వానిజన్మ మిల – వ్యర్థము వ్యర్థము ॥మరి॥

౩౫. పంతువరాళి – చాపు

ప్రాతఃకాలం బయ్యె – భక్తులారా లెండు
చేతుల జోడింతము – శ్రీకరుఁదలఁచి – చేతులజోడింతము ॥ప్రాతః॥

రాతిరి యేకీడు – రాకుండ రక్షించి
పీతి నెంతయుఁజూపెను – ప్రియతమవిభుఁడు –
ప్రీతినెంతయుఁ జూపెను ॥ప్రాతః॥

బడలియుండిన మన – యొడలికి బలమును
గడుదయ నొడఁగూర్చెను – కరుణానిధి –
కడుదయ నొడఁగూర్చెను ॥ప్రాతః॥

మందమందమ్ముగ - మారుతమ్మును గొల్పి
నందఱ లేపంగను - ఆనందజలధి — యందఱ లేపంగను ॥ప్రాతః॥

ఇంపుగఁ గూయుచు - హెచ్చరికలు దెల్పఁ
బంపెఁ బిట్టలగుంపుల - ప్రాణేశుఁడు_పంపెఁ బిట్టలగుంపుల ॥ప్రాతః॥

చిమ్మచీఁకటి మున్గి - చెన్ను దప్పినభువిని
గ్రమ్మఱ వెలిఁగించెను — కమనీయకీర్తి-క్రమ్మఱవెలిఁగించెను ॥ప్రాతః॥

చేతనాత్మకములై - చెలఁగంగఁజొచ్చెను
భూతజాలములెల్లను_భువనేశుదయను_భూతజాలములెల్లను ॥ప్రాతః॥

ఆలసింపకుఁ డింక - ఆప్తులారా లెండు
ఆలించి సేవింతము - ఆ ప్రభునాజ్ఞ..ఆలించి సేవింతము ॥ప్రాతః॥

౩౬ కురంజి - ఆదితాళము

సంజ యెంతయు మంచి - సమయము కాదా
ప్రాంజలిఁగూర్చి ప్రభు - ప్రార్థన సలుప ॥సంజ॥

మంజులఫణితిని — మానసకల్మష
భంజను భక్తజన - రంజనుఁ బొగడ ॥సంజ॥

శాంతుఁడై రవి యస్త - శైలపీఠముఁ జేరి
శాంతి గొల్పునుగద — స్వాంతములందు ॥సంజ॥

పంకజాతమ్ములు - భక్తిని దలవంచి
సంకటహరునకు - సలుపు నమస్కృతి ॥సంజ

చుక్కలు నింగిపై - నెక్కి యుప్పొంగుచు
మక్కువతో విభు - మహిమను జాటు ॥సంజ॥

మౌని రొదలు పక్షుల్ _ మౌనముతో విభు
ధ్యాన మొనర్చును—దమతమ గూండ్ల ॥సంజ॥
కామక్రోధాదులు - గర్వ ముడిగి మన
స్వామిని సేవింప _ సాయపడునుగద ॥సంజ॥

౩౭. హిందూస్తాని భైరవి _ రూపకము

విశ్వవిభుని ధ్యానము - విమలముక్తి సోపానము
శాశ్వతసుఖనంధానము_సకల ఋషివిధానము ॥విశ్వ॥

కామక్రోధ లోభముల్ - కఠిన శత్రుజాలముల్
వేమముతో వాని నడుప - నిజము చెదరు దురితముల్ ॥విశ్వ॥

చిత్తమం దసూయపుట్టి - చిచ్చువోలె మండకుండ
నుత్తమ శాంతస్వభావ - మూనియుందుము నిరతము ॥విశ్వ॥

మిత్రదృష్టితోడఁబ్రాణి-మాత్రమెపుడు చూడుము
పాత్రవర్తనగల్గి జీవన - యాత్ర సలుపఁగడఁగుము ॥విశ్వ॥

జగము నద్భుతంబుగా _ సలిపి యేలువానికంటె
జగతి నధికుఁడెవఁడు లేఁడు — శరణమతనిఁబొందుము ॥విశ్వ॥

౩౮. కన్నడ - చాపు

అతనిఁ గన్గొనరే
అతులిత సుఖరూపు - నంతర్యామిని ॥అతని॥

మితిలేని శుభముల - సతతము వర్షించు
పతిని సర్వోత్తముని - భక్తవత్సలుని ॥అతని॥

పలు విధముల సూక్ష్మ - పరమాణువులఁగూర్చి
బలుసొంపునింపు ప్ర - పంచము చేసెడు ॥అతని॥

జగతిలోపలి జంతు - జాలము వర్ధిల్ల
తగిన యాహారముల్ - దయతో నొసంగెడు ॥అతని॥

జీవుల కోరికల్ - చెల్లింప సమకట్టి
కేవలాద్భుతదేహ - గృహము లొసంగెడు ॥అతని॥

నిర్మలధర్మమున్ - నిరతము కాపాడు
ధర్మాత్ములకెల్ల - ధైర్య మొసంగెడు ॥అతని॥

౩౯. మాయామాళవగౌళ - ఆదితాళము

పరమపురుషుడగుదేవు - కడుభక్తినిగొలువుము నీవు
పరిపూర్ణుడనంతు డతండు — కరుణాళువు సర్వవిదుండు
పరిశుద్ధగుణంబులప్రోవు - మనభావము జూచెడుదేవు ॥పర॥

వివిధ విచిత్రపుసృష్టి - విరచించి వెలింగెడునట్టి
అవినాశుని నిర్మలుదేవు - మనమందు దలంపుము నీవు ॥పర॥

దురితంబులనుండి తొలంగి - సంతోషముతోడను బొంగి
దరిజేరగగోరిన నీవు - గుణధ్యానము చేయుము దేవు ॥పర॥

౪౦ సురట రాగము

సర్వ హితరతా - స్వామీ - సర్వ బుధనుతా
సర్వమందు నీవు గలవు - సర్వము నీయందుఁ గలదు
సర్వము నర్పించి నీకె - సర్వమునులు సంతసింత్రు ॥సర్వ॥

సర్వలోక నాయకుఁడవు - సర్వసౌఖ్య దాయకుఁడవు
సర్వభక్తులు నిన్నుఁగొల్చి - సర్వసుఖము లనుభవింత్రు ॥సర్వ॥
సర్వపాప నాశకుఁడవు - సర్వసదుపదేశకుఁడవు
సర్వులు నీ శరణుఁజొచ్చి - సర్వపాప విముక్తిఁ గాంత్రు ॥సర్వ॥
సర్వదీన బంధువని - సర్వజ్ఞాన సింధువని
సర్వము గని విందువని - సర్వజనులు సంశ్రయింత్రు ॥సర్వ॥

౪౧. బేహాగ్ - ఆదితాళము

భజింపుఁ డతని సదా - భవాబ్ధి సుఖముగఁ దరింపగోరిన
భజింపుఁ డతని సదా
నిజానుచరులను — నిరంతరంబును
త్యజింప కరసెడు — దయాస్వరూపుని ॥భజింపు॥
చరాచరంబుల - జగద్గణంబుల
భరించుచుండెడు - ప్రభూత్తమోత్తము ॥భజింపు॥
మునీంద్రనిర్మల - మనోంబరంబున
ఘనంబుగా వెల్గు - దినేంద్రమూర్తిని ॥భజింపు॥
అనంతసుఖముల - ననంతజీవుల
కనుగ్రహించెడు - ననంతమహిముని ॥భజింపు॥

౪౨ హిందూస్తాని భైరవి - ఛాపు

నేఁడు మనమందఱము కూడి - పాడుదము పరమేశుని
ఈడు జగమున లేక యంతట - హెచ్చి వెలిఁగెడుజ్యోతిని ॥నేఁడు॥
కందరమ్ముల మందిరమ్ముల - గహనపర్వతసీమల
సుందరధ్వనితోడ యోగులు - స్తుతియొనర్చెడు దేవుని ॥నేఁడు॥
చెట్టుచెట్టునఁ గాననంబునఁ - జెలఁగుమధురరుతంబులఁ
బిట్ట లెవనిని బాడుచుండునో - ప్రీతిసాగరు నాతని ॥నేఁడు॥

నూతులందును చెఱువులందును_లోఁతు తెలియని జలధిలో
శీతజలమును ద్రావి కీ ర్తన - చేయు జలచర మాతని ॥నేఁడు॥
ఉత్సవంబుల నుల్ల మలరఁగ-నువిద లెవ్వనిఁ బాడుచు
నుత్సహింతురొ యా దయామయు-నుత్తమోత్తమపురుషుని ॥నేఁడు॥
శూరులును వీరాధివీరులు - శుద్ధహృదయాంబుజముల
పారెసారెకు నెవనిఁ దలఁతురొ - సత్స్వరూపుఁబరేశుని ॥నేఁడు॥

౪౩. శుద్ధసావేరి - చాపు

సేవింతము రండు - దేవదేవేంద్రుని
కేవలానందనిధిని - కైవల్యధనుని ॥సేవిం॥
ఏవంకఁ జూచిన - నావంక నావిభు
పావనచిహ్నములె - భాసిల్లుచుండును ॥సేవిం॥
భావించి యాప్రభు-భవ్యగుణమ్ముల
సేవించువారికిఁ - జింతలెల్లను దీఱు ॥సేవిం॥
చండసూర్యుఁడు గూడ-సన్నమిడుఁగురుఁ బోలు
నిండారువిభుని ప్ర చండతేజము ముందు ॥సేవిం॥
పూర్ణచంద్రుఁడు గాజు - ముక్కకైనను దగఁడు
పూర్ణుఁడౌవిభుని సం - పూర్ణకీర్తికి ముందు ॥సేవిం॥
ప్రభ దప్పి తుంపరల్ - పగిదిఁ దోఁచును నదుల్
విభునిదయామృత - విమలపూరము ముందు ॥సేవిం॥

౪౪. మధ్యమావతి - చాపు

రండు మనహృత్పీఠమున బ్ర - హ్మాండనాథుండు
నిండుకొలువుండంగ వచ్చెను_లెండు లేలెండు ॥రండు॥
సుగుణమణిగలతోరణంబుల_సుందరంబుగఁ గట్టుఁడు
నెగడుపరమోత్సాహధ్వజమును_నింగి ముట్టఁగ నిల్పుఁడు ॥రండు॥

భవ్యతరముగ నొప్పు దయయను - పట్టుగొడుగును బట్టుఁడు
దివ్యవిజ్ఞానప్రదీప్తులఁ - దేజరిల్లఁగఁ జేయుఁడు ॥రండు॥
శాంతిసత్యము లనెడు తెల్లని - చామరంబుల వేయుఁడు
చెంతదుర్గుణగణములెవ్వియుఁ - జేరకుండఁగఁ దఱుముఁడు ॥రండు॥
వినుతు లనియెడు విరులవానను - విరివిగాఁగురియింపుఁడు
ఘనతరంబుగఁ గ్రాలుభక్తిని - గాన్కగా నర్పింపుఁడు ॥రండు॥

౪౫. బేహాగ్ - ఆదితాళము

పరమపితా మా - ప్రార్థన వినురా
పాపములోఁ బడ - నీయకురా
శరణాగత ర - క్షకుఁడని నిన్నే
శరణుచొచ్చితిమి - విడువకురా ॥పరమ॥

పరులను మావలె - భావించెడు మదిఁ
బరమాత్మా మా - కొసఁగుమురా
నిరతము సంతత - నీమహిమలఁ గను
నిరుపమవిద్యను - నేర్పుమురా ॥పరమ॥

నీయాజ్ఞలనే - నెఱవేర్పఁగ మది
నిర్మలభక్తిని - గొలుపుమురా
న్యాయసత్యకరు - ణాలయ మాలో
నద్భుతనాట్యము - సల్పుమురా ॥పరమ॥

శాంతిధామ మా - స్వాంతమునందలి
చింతల నీ వెగఁ - జిమ్ముమురా
అంతరంగ మను - నరవిందము నీ
కెంతయుఁ బ్రీతి న - ర్పింతుమురా ॥పరమ॥

౪౬. అఠాణా - చాపు

బుద్ధిపై పొరఁదీయరా - భువనేశ్వర — బుద్ధిపై పొరఁదీయరా
శుద్ధమగునీసత్స్వరూపముఁ - జూచిచూచి కృతార్థులగుదుము
శ్రద్ధతో నీసేవలొనరిచి - శాశ్వతానందమ్ముఁగాంతుము ॥బుద్ధి॥

భక్తిభిక్షము పెట్టరా - ప్రాణేశ్వర - భక్తిభిక్షము పెట్టరా
శక్తిమీఱఁగఁ బాపచయములఁ - జక్కఁగాఁజెండాడిపైతుము
రక్తితో మాహృత్పురంబును - రాజధానిగ నీకు నిత్తుము ॥భక్తి॥

దయను మాపయిఁ గురియరా - దయాకర - దయను మాపయిఁ గురియరా
దయను మాపయి నీవు గురిసినఁ - దాపములు చల్లారిపోవును
రయముగా హృత్క్షేత్రముల స - ద్రమ్యగుణములపంటపండును ॥దయ॥

ఐకమత్యముఁగూర్పరా - అఖిలాధార — ఐకమత్యముఁగూర్పరా
లోకమంతయు నీకుటుంబము - లోనిదే యని తెలిసి మెలఁగుచు
నీకటాక్షముచేత వర్ధిలి - నిఖిలసుఖములఁ బడయుచుందుము ॥ఐక॥

౪౭. బేగడ - ఆది తాళము

కనుఁగొంటిని — కనులపండువుగాఁ గనుఁగొంటిని
కనికరంపు గనిపై — క్రాలుచుండు నిను ॥కను॥

జనన మిచ్చి ప్రీతి — స్తన్యపాన మొసఁగి
మనిచినట్టినాదు .. మాతయందు నిన్ను ॥కను॥

నయభయమ్ములచే - నాహితమ్మె కోరి
దయను జూపినట్టి - తండ్రియందు నిన్ను ॥కను॥

మఱవరానినీదు — మహిమ లెన్నొ నాకుఁ
గరుణఁ దెల్పినట్టి - గురునియందు నిన్ను ॥కను॥

మాయలేనితనము — మాకుఁ జూపుటకును
నీవొసంగినట్టి — నిసువులందు నిన్ను ॥కను॥

చింత నున్నవేళఁ - జెంతఁ జేరి నాకు
సంతసమ్ము నిడిన - సఖులయందు నిన్ను ॥కను॥

౪౮. నారాయణి — చాపు

కరుణామృతపూరమా - పరంధామ - కరుణామృతపూరమా
శరణు చొచ్చినవారిపాలికి - నరయ సుందరపారిజాతమ
పరమసుగుణసముద్రమా ముని - వరులకును నిను బొగడఁదరమా ॥కరు॥

సర్వేశ్వర శ్రీకర — సర్వాధార - సర్వేశ్వర శ్రీకర
సర్వదుర్గుణములకు లోఁబడి - గర్వమునఁ గనుగానకుండెడు
దుర్వినీతులఁ బట్టి దిద్దెడు - సర్వశక్తుఁడ వీవె దేవర ॥సర్వే॥

న్యాయపాలనభూషణ - అన్యాయశోషణ - న్యాయపాలనభూషణ
న్యాయమునవర్తించువారల — కే యమేయసుఖంబులొసఁగుచు
న్యాయమును బ్రకటించుసుజన - ధ్యేయనిరుపమపరమపావన ॥న్యాయ॥

సత్యవ్రతధారక - శాంతిప్రసారక - సత్యవ్రతధారక
నిత్యసుఖధర్మప్రచారక - నిరుపమానందైకకారక
సత్యదీక్షాచరణపూరక - సాధుతాపత్రయనివారక ॥సత్య॥

౪౯. కాఫి — చాపు

తామసమేల స్వామి — తనయుని నేలవేమి
నామొఱ వినవేమి - నాగతియేమి ॥తామ॥

వేముఱు వేఁడిన - వెక్కి నేనేడ్చిన
నీమది కెక్కదేమి — నేర మదేమి ॥తామ॥

అందఱ నాదరించు - నతికృపామతివని
యందఱుపల్కుట - యనృతమ యేమి ॥తామ॥
ఎందఱనో యుద్ధ - రించినవాఁడవె
అందఱకంటెను - నధముఁడనా యేమి ॥తామ॥
దిక్కు నీవేయంటి - దీనుఁడ నేనంటి
నక్కట నన్నువిడ - నాడకుమంటి ॥తామ॥

౫౦. బేహాగ్ - ఆదితాళము

దరిసెన మియ్యరా - ధన్యులఁ జేయరా
పరమదయాకరా - పాపనివారా ॥దరి॥

మముఁ గృపఁజూడరా - మామొఱ వినరా
సుమనోమనోహరా - శుద్ధవిచారా ॥దరి॥

రారా మామదిదొర - రాజ్యము సేయరా
కోరికల్ మితిమీఱ - కొల్లగఁబండురా ॥దరి॥

చింతలఁ దీర్పరా - చిత్తాబ్జభాస్కరా
సంతాప మార్పరా - శాంతిసుధాకరా ॥దరి॥

౫౧. మోహన - ఆదితాళము

నిరుపమానందము - నిజముగఁ గల్గును
పరమపురుషుసేవ - భక్తితో సల్పిన ॥నిరు॥

దురితములెల్లను - దూరమై పోవును
కరుణాదిసద్గుణ - గణము లభించును ॥నిరు॥

పలుకులఁ దేనియ - లొలుకఁ దొడంగును
తలఁపుల నొకవింత - తెలివి చెలంగును ॥నిరు॥

వదనము తేజో - వంతమై యొప్పును
పొదలుదేహమునిండఁ - బులకలు పొడమును ॥నిరు॥
చూపుల నమృతంపు - సోనలు గురియును
ఆ పరమేశుఁడె - యంతటఁ దోచును ॥నిరు॥

౫౭. కాంభోజి - రూపకతాళము

జయదేవా జయదేవా - జయ త్రిభువనకర్తా
ప్రభు : జయ త్రిభువనకర్తా
జయ సర్వాశ్రయదాతా - భయసంకటహర్తా ॥జయ॥

నీమహిమనె కొనియాడును - నిఖిలచరాచరతతులు
ప్రభు : నిఖిలచరాచరతతులు
నీముందటఁ దలవంతురు - నిఖిలోర్వీశులు ప్రజలు ॥జయ॥

వర్ణింపఁగఁ దరమే నినుఁ - బరమదయాకరమూర్తి
ప్రభు : పరమదయాకరమూర్తి
పూర్ణముగా వెలుఁగొందును భువి - దివి నీశుభకీర్తి ॥జయ॥
చేతనముల చేతన మయి - చెలఁగుదు వంతటను
ప్రభు : చెలఁగుదు వంతటను
ప్రీతిని బహిరంతరముల - వీక్షింతువు సతము ॥జయ॥

నీజ్ఞానమె నలుగడలను - నిగనిగమని వెలుఁగ
ప్రభు : నిగనిగ మని వెలుఁగ
సుజ్ఞానులు స్త్రీ పురుషులు - చూతురు చోద్యముగ ॥జయ॥
వర్ణింపఁగఁదరమే నీ - పరమాద్భుతశక్తి
ప్రభు : పరమాద్భుతశక్తి
చూర్ణముచేయుము గర్వము - సురుచిరశుభసూక్తి ॥జయ॥

అక్షయమగు నుత్సాహం — బమరెడు నీసేవా
ప్రభు ! అమరెడు నీ సేవా
భిక్షముగాఁగోరితి మిడు – ప్రేమాస్పదదేవా ॥జయ॥

౨౬ సురటి — చాపు

మంగళం మంగళం మాప్రభు - నీకు - మంగళం మంగళం ॥మం॥
శృంగారమగుసృష్టి – చిత్రముగాఁ జేసి
నింగి నేల నిండి – పొంగి రంగారుచు
తుంగమహిమతో – వెలింగెడు దేవా ॥మంగళం॥

నీయాజ్ఞ పాలించు – నీతివర్తనులకు
నీయానందమె యిచ్చి – నెఱేఁ బ్రోచి నీదు
న్యాయమె ప్రకటించు - మాయయ్య నీకు ॥మంగళం॥

సదమలమగునీదు – సద్గుణపుంజము
ముదముతో నొదవించు - మదితోడ మాదౌ
హృదయాబ్జమందున – నుదయించు తండ్రీ ! ॥మంగళం॥

మహర్షి స్వామి దయానంద సరస్వతి

సీ॥ బాలురుం బాలికల్ । బ్రహ్మచర్యముబూని
వివిధ విద్యలనేర్చి । వెలయుడనియె
ప్రౌఢా వివాహమున్ । బరిపాటికిందెచ్చి
మంచి సంతతిగాంచి । మించుడనియె
అభిరుచిగల వృత్తు । లందు బ్రవేశించి
న్యాయ్యార్జనముచేత । నలరుడనియె
సకల మతంబుల । జక్కగా బరికించి
పూతమౌ ధర్మమున్ । పూనుడనియె

గీ॥ భుక్తి నొసగెడు దేశమున్ । ముక్తి నొసగు
దైవమును భక్తి గొలుచుచు । దనరుడనియె
ఇదియె వైదిక ధర్మమై । యెసగుననియె
ఆ దయానందయోగి ధ । ర్మానురాగి.

సీ॥ పరమేశ్వరుని మది । భక్తి నర్చించుటే
బ్రహ్మ యజ్ఞంబని । పలికినాడు
ఓషధీతతులచే । హోమ మొసర్చుటే
దేవ యజ్ఞంబని । తెలిపినాడు
తల్లి దండ్రులను స । ద్భక్తి సేవించుటే
పితృయజ్ఞమని నిరూ । పించినాడు
అతిథు లైనట్టి మ । హాత్ముల గొల్చుటే
నరయజ్ఞమని తేట । పఱచినాడు

గీ॥ తనవలెనె సర్వజీవుల । దలచి హితము
సలుపుచుండుటే భూత య । జ్ఞంబటంచు
జాటినాడు భవాబ్ధిని । దాటినాడు
ఆ దయానందయోగి ధ । ర్మానురాగి.

సీ॥ బల వీర్యములచేత । బ్రబలంగ వలెనన్న
బాల్య వివాహముల్ । వదలుడనియె
భగవంతు గుణముల । బడయంగ వలెనన్న
విగ్రహారాధన । విడువుడనియె
ప్రేమచే హృదయంబు । వికసింపవలెనన్న
మద్యమాంసములను । మానుడనియె
విద్వేషములు మాని । వెలయంగ వలెనన్న
మూఢ విశ్వాసముల్ । వీడుడనియె

గీ॥ స్వర్గ రాజ్యంబు భూమిపై । వలయు ననిన
దురిత కార్యంబులందుండి । తొలగు డనియె
మానవాళి హితమ్మునే । మది దలంచి
ఆ దయానందయోగి ధ । ర్మాను రాగి.

సీ॥ ధాత్రి నెచ్చటనున్న । ధర్మాత్ములందఱు
ఆర్య నామమునకు । నర్హులనియె
ఎల్ల రీశ్వరునకు బిల్ల । లమై యుంట
ధరణి నందఱము - సోదరుల మనియె
స్త్రీలు మహోన్నతి । స్థితిని వర్ధిల్లుచే
దేశ సౌభాగ్యమున్ । దెలుపు ననియె
ఆయురారోగ్యమ్ము । లమరజేసెడునట్టి
సత్కార్యమునె సదా । చారమనియె

గీ॥ సత్యమున్ న్యాయమున్ దయా శౌచములను
దాల్చి మెలగుచునుండుటే । ధర్మమనియె
పరుల కపకృతి సేయుటే । పాపమనియె
ఆ దయానందయోగి ధ । ర్మానురాగి.

భ క్త క ర్ణా మృ త ము

సీ॥ పరితపించుచు నుండు । బాల వితంతుల
పాలికి దండ్రియై । పరగినాడు
తల్లి దండ్రులులేని । పిల్లల పాలికి
బ్రియమైన మాతయై । వెలసినాడు
చదువెఱుంగని నిమ్న । జాతుల పాలికి
నెంతయు గురువయి । యెసగినాడు
ప్రాణముల్గోల్పోవు । పశువుల పాలికి
నాప్త బాంధవుడయి । యలరినాడు
గీ॥ సర్వతోముఖవృద్ధికి । సర్వజనుల
మేలుకోల్పెడు మిత్రుడై । మెలగినాడు
పావనంబగు చిత్ర జీ । వనమువాడు
ఆ దయానందయోగి ధ । ర్మానురాగి.

సీ॥ లోపముల్ చూపినన్ । లోకులు పైబడి
కొట్టి తిట్టిననోర్చు । కొన్నవాడు
సత్య మన్వేషింప । సంచార మొనరించి
పడరాని కడగండ్లు । పడినవాడు
ఉన్నతస్థితి బాసి । యున్నదేశము జూచి
కన్నుల దడిపెట్టు । కొన్నవాడు
మన దురాచారముల్ । మాన్పంగ నమకట్టి
కడవఱకును బాటు । పడినవాడు
గీ॥ విషముబెట్టిన గూడను । విడువకుండ
ధర్మమార్గాను వర్తియై । తనరుచుండి
శాంతముగ బ్రాణమును వీడి । చన్నవాడు
ఆ దయానందయోగి ధ । ర్మానురాగి.

ఓమ్

ఆర్యసమాజ నియమములు

1. సమస్త సత్యవిద్యలకును, విద్యవలన వెలుంగదగు సర్వ పదార్థములకును ఆదిమూలము పరమేశ్వరుడు.

2. ఈశ్వరుడు - సచ్చిదానంద స్వరూపుడు, నిరాకారుడు, సర్వశక్తిమంతుడు, న్యాయకారి, దయాళుడు, అజన్ముడు, అనాది, అనంతుడు, నిర్వికారుడు, అనుపముడు, సర్వాధారుడు, సర్వవ్యాపకుడు, సర్వాన్తర్యామి, అజరుడు, అమరుడు, అభయుడు, నిత్యుడు, పవిత్రుడు, సృష్టికర్తయునై యున్నాడు. అతనినే ఉపాసించుట యోగ్యము.

3. వేదము సత్యవిద్యల గ్రంథము. దీనిని చదువుట - చదివించుట, వినుట - వినుపించుట, ఆర్యుల కందఱికి పరమధర్మము.

4. సత్యమును గ్రహించుటకును, అసత్యమును త్యజించుటకును' నెల్లప్పుడు సిద్ధముగా నుండవలయును.

5. సకలకార్యములను ధర్మానుసారముగా అనగా సత్యాసత్యములను విచారించి చేయవలయును.

6. ప్రపంచమునకు ఉపకారము చేయుట, ఈ సమాజము యొక్క ముఖ్యోద్దేశము. అనగా శారీరకోన్నతికి, ఆత్మోన్నతికి, మఱియు సామాజికోన్నతికి పాటుపడవలయును.

7. అందఱితో ప్రేమపూర్వకముగ, ధర్మానుసారముగ, యథాయోగ్యముగ వ్యవహరింపవలయును.

8. అవిద్యను నశింపజేసి విద్యను పెంపొందింప జేయవలయును.

9. ప్రతి వ్యక్తియు తన యున్నతితోనే సంతృప్తి నొందక, అందఱి యున్నతితోనే తన యున్నతి కలదని తలంపవలయును.

10. సర్వ హిత కరములగు సామాజిక నియమములను పాలించుటలో పరతంత్రులై, వ్యక్తి హిత కరములగు నియమములందు స్వతంత్రులగుట అందఱికి తగును.